

Ældreboligrådet peger på, at de ældre og handicappede uden økonomisk overskud til at købe deres bolig vil føle sig pressede og utrygge ved dette lovforslag. Der er ingen tvivl om, at det hurtigt vil vise sig at være en realitet.

I stedet for at forringe den almene boligsektor og ignorere de problemfyldte boligområder, skal der fokuseres på forbedringer. Der er brug for istandsættelser, renoveringer og moderniseringer.

Hvis regeringen ikke vil hjælpe med at løse problemerne, bør der i det mindste gives beboerne mulighed for at gøre det selv. Der er et udbredt ønske om at udvide beboerdemokratiet og gøre folk medansvarlige for at forbedre egne boligforhold. Ved at øge beboernes råderet gives der mulighed for indflydelse og medbestemmelse vedrørende boligændringer og -forbedringer.

Et af de uløste problemer er hele beslutningsproceduren omkring et salg. Formelt sker beslutningen på et afdelingsmøde. Det er et fundamentalt demokratisk problem, at et nej fra et afdelingsmøde ikke er mere bindende, end at det kan omgøres på næstkommende afdelingsmøde. Det modsatte er ikke tilfældet. Bordet fanger ved et ja.

Informationsniveauet til beboere inden en sådan beslutning er helt uafklaret. Sjældent er et lovforslag set med så store, gode, indbyggede muligheder for kup og flertalsdiktatur. Ingen garanti over for beboerne om skriftlig orientering, mindretalsbeskyttelse eller blot en udførlig indkaldelse. Det er beskæmmende.

Et andet af de uløste problemer er den løbende vedligeholdelse af boligerne og ikke mindst den forudsigelige forskel, der opstår mellem ejer- og lejerboliger. Tilsvarende kan nævnes de helt uafklarede forhold omkring fællesarealer og fælles forpligtelser.

Regeringen ville ikke have fremsat dette Thatcher-ideologiske forslag fra England, hvis de engelske erfaringer var blevet hørt i den borgerlige lejr. Efter 10 år med brandudsalg af lejerboliger i England forfalder bebyggelserne. Der er ikke råd til vedligeholdelse, så boligkomplekserne falder i værdi, og det hele er endt som en dyr affære for samfundet og for de nye boligejere. I visse byer ser man endeløse rækker af tomme, forladte huse.

Amputeringen af beboerdemokratiet, som lovforslaget uvægerlig vil medføre, vil gå stærkt ud over de resterende lejere i almene lejelejligheder, og her ser regeringen igen stort på indhøstede erfaringer fra tidligere lovgivning.

Regeringen har – også i forbindelse med dette lovforslag – udvist en enestående arrogant holdning over for parterne på boligmarkedet. Høringssvar er blevet negligeret, og de ansvarlige ministre har ikke ønsket at etablere nogen form for seriøs dialog med deltagerne i debatten eller de berørte parter.

Det er fuldstændigt uhørt, at regeringen så blindt følger en ideologisk mærkesag med så enorme konsekvenser for både lejere og boligselskaber i hele landet uden overhovedet at indgå i en dialog. Forløbet viser, at regeringen har haft en underliggende dagsorden om at afskaffe beboerdemokratiet og forringe mulighederne for samfundets dårligst stillede. Vel at mærke uden at der reelt kommer gang i byggeriet af boliger til almindelige mennesker til priser, der er til at betale.

Det fremgår af en del høringssvar, at lovforslaget er så teknisk indviklet, at det kan være svært at gennemskue konsekvenserne endsige forstå dets bureaukratiske opbygning.

Modsat regelforenkling – der er et af regeringens og støttepartiets mantraer – indføres med lovforslaget en betydelig nyordning med bureaukrati og voldsomt mange nye administrative procedurer. Det er ganske selvmodsigende.

Selve ejerforholdet til boligerne har været genstand for en stribe spørgsmål – mundtlige som skriftlige – hvor den ansvarlige minister har nået nye højder i tåge- og udenomssnak.

Langt henne i forløbet indrømmer økonomi- og erhvervsministeren, at det for så vidt er boligselskabernes ejendomsret, der krænkes, men det må selskaberne tåle, idet de i forvejen er gennemregulerede.

Et ikke urealistisk eller utænkeligt scenarie vil være, at et boligselskab tvinges til salg af boliger, der medfører tab. Skulle boligselskabets ansvarlige bestyrelse nægte at deltage i sådanne uansvarligheder, sættes bestyrelsen under administration. Salget af – boligselskabets ejendom – lejlighederne fortsættes, og der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, at tabet skal dækkes af